1. स्वार्थ (स्व → मर्थ) m. 1) die eigene Sache, eine persönliche Angelegenheit, persönlicher Vortheil, das von Einem selbst verfolgte Ziel, das der Sache selbst zu Grunde liegende Ziel Maitriup. 5,1. ्परित MBn. 1, 5568.3,2175.fg. स्वार्थे प्रयतमाना R. 2,39,7.23,9. स्वार्थे भवान्प्रभ्: R. Goar. 2, 50, 8. Kam. Nitis. 5, 30. Samkhjak. 56. Verz. d. Oxf. H. 231, a, 8. 16. NILAK. 63. 112. VIKR. 94. Spr. (II) 1310. 1460. 1709. 2032. 2401. 3379(pl). 3954. स्वार्थश्चेत्र म्पास्य 4017. 4790, v. l. 4855. 5022. 5581. 5642. 6320. 7353. Kathas. 22,206. 33,80. 34,195. Hem. Jogaç. 4,53. Raga-Tab. 3,143. 5, 292. 6,282. PRAB. 104,18. DAÇAK. 66,7. MARK. P. 76,9.10.15. BHAG. P. 6,7, 35. 16,63. 18,24. 7, 5, 21. 7,46. 55. 11,28, 2. Pankar. 4,3,46. Ind. St. 1,15, 21. SARVADARÇANAS. 92,1. 95,5. 121,1. 129,18. Comm. zu AV. PRAT. 1,105. स्वार्थेन चेन्द्रियं (संकैति) mit seinem Object VABAH. BRB. S. 75, 3. स्वार्थे für sich: पाकक्रिया Spr. (II) 7441. स्वार्धम् dass.: प्रार्थना 4343. KAP. 2,1. NILAE. 62. प्रान्देवपति Kull. zu M. 3,159. am Ende eines adj. comp.: ППО nutzlos Вийс. Р. 1,13,24. ПО dass. 6,10,10. — 2) die eigene d. i. die ursprüngliche Bedeutung Sin. D. 9, 8. 11,2. H. an. 2,447. स्वार्थे णिच् so v. a. das Suffix des Causativum ohne Aenderung der Bedeutung Comm. zu TS. Pair. 2,17. — Vgl. म्रजकृत्ः.

2. स्वार्घ (wie eben) adj. (f. म्रा) der eigenen Person geltend, egoistisch: स्वार्घा न में काश्चित्प्रवृत्तप: Kumaras. 6,26. Tarkas. 31. Sarvadarçanas. 120,17. Nilak. 62. Davon ेता f. nom. abstr. 63.

स्वार्यसाधक adj. seine eigene Sache fördernd Spr. (II) 3916. Balg. P. 10.64.18. 86.4. dem eigenen Zwecke dienend Nis. 1,15.

स्वार्थमाधन n. das Fördern der eigenen Sache Spr. (II) 230. Råga-Tar. 3,393.

स्वार्थिक (von 1. स्वार्थ 2) adj. die ursprüngliche Bedeutung bewahrend, pleonastisch: ein Suffix Schol. zu P. 3,2,21. 5,3,1. 4,5.

स्वामाध्र s. Weber, Gjot. 114.

स्वालतपा (6. सु + श्रा॰) adj. leicht wahrzunehmen MBa. 5,1825. स्वी-यानामपि श्रलतपा नास्ति लत्तपा सम्यगवलाकनं यस्य सः । स्वैर्षि डर्र्श इत्यर्थः Nilak.

स्वालन्य (von स्वलन्या) n. specifische Unterschiedenheit M. 9,19. Kap. 2,30. Sääkhjak. 29.

स्वालाद्य (सु + श्रा॰) adj. leicht wahrzunehmen, — zu erkennen Ha-

स्वावमानन (स्व + ञ्रव°) n. Selbstverachtung, Verzweiflung an sich selbst, Kleinmuth H. 321. f. ञ्रा dass. Sån. D. 170.

स्वावश्य (von स्ववश) n. Selbstbestimmung Air. Ba. 8,17.

स्वावस् s. स्ववस्

स्वावृत् (६. सु + ह्या॰, Padap. ohne Avagraha) adj. leicht anzueignen: स्वावृद्धिस्यामृत् यदी गी: हुए. 10,12,3. — Vgl. स्ववृत्

स्वावेश (6. सु + आ) adj. (f. आ) leicht zugänglich, möglich zu begehen Nin. 11,46. RV. 7,84,1. 97,7. 10,63,16. VS. 6,2. 14,3.

स्वोशित (6. सु + आ) adj. wohl gesättigt RV. 10,28,1. R. ed. Bomb. 2,84,18 (शासिता fälschlich Scul.).

स्वाशिरू (6. सु 4- म्रा°) adj. gut gemischt (vgl. द्वराशिर्): स्वाशिरा-मर्का: N. verschiedener Såman Ind. St. 3,246, b. Райкач. Ba. 14,11,8. 9. Âraņjagāna Tüb. Hdschr. स्वाशिषात्मन् (स्व-म्राशिषा Linstr. von म्रांशिस्) + म्रात्मन्) adj. nur für die eigenen Wünsche Sinn habend Spr. (II) 3511.

स्वाशिस् (6. स् + आ) adj. schön lobpreisend RV. 10,44,5.

स्वार्षे (6. सू + म्राज्) adj. sehr schnell AV. 19,50, 2. 20,128,11.

स्वाग्रय (स्व + 됐) adj. das Selbst (in Rede Stehende) betreffend P. 3,1,87, Schol.

स्वाम् (6. मु + 3. ज्ञाम्) adj. einen schönen —, scharfen Mund habend: Agni RV. 10,3,4. schneidig: Beil 4,6,8.

स्वासद् (6. स् + आ)) adj. glücklich beisitzend AV. 16,4,2.

स्वासिंद zur Erklärung von स्वासस्य ÇAT. Br. 1,3,3,11. 4,11.

स्वासस्य (6. सु-3. ज्ञास + स्य) adj. 1) auf gutem Sitz sitzend ५. 10, 13, 2. TS. 3, 7, 2, 9. — 2) einen guten Sitz darbietend: वेदि VS. 2, 2. Streu 28, 21. Âçv. Çs. 1,4,7. Çst. Bs. 1,3,3,11. Ksuç. 2. 3. 137.

स्वासीन (6. स् + श्राº) adj. bequem sitzend Habiv. 4440.

स्वास्तर (स्व → म्रा॰) m. eine schöne Streu R. 2,87,20. fg. 94,23. — Vgl. स्वस्तर.

स्वास्तीर्पा (6. सु + श्राः) adj. gut gebettet, — überzogen: स्वस्तर् Âçv. Gşhj. 2,3,7. श्रायन, श्राट्या, श्रासन Hariv. 5188. R. Goar. 2,8,7. 100,33. Sugr. 1,69,7. Varâh. Bşh. S. 60,14. यान MBh. 3,16911.

स्वास्थ्य (von स्वस्था) n. Wohlbesinden, Wohlbehagen (des Körpers oder der Seele) H. 308. 474. Çabdar. im ÇKDr. MBH. 13,4077. R. Gorr. 2, 16,19. Kim. Nitis. 13,44. Ragh. ed. Calc. 4,14. Çar. 58,5. Spr. (II) 884 (Conj.). 3800. 4532. 6030. Kathâs. 73,388. Mârk. P. 9,22. 120,18. Sâh. D. 99,12. Riéa-Tar. 3,411. ्वातापलम्भाय 7,544. Prab. 97,17. Verz. d. Oxf. H. 93,b, N. Pankar. 4,3,34. Pankar. 183,22. ed. orn. 64,16. नीत स्वास्थ्यम् Ним. Jogaç. 2,70. ञ् Unwohlsein Kathâs. 17,74. 37,214. 63, 103. Riéa-Tar. 4,31 (wir lesen प्रयितास्वास्थ्यम्).

स्वाकृत (स्व + श्रा॰) adj. selbstgeprägt Riga-Tar. 3,103.

হ্বাকা 1) indecl. Çant. 4,12, Comm. gaņa चारि zu P. 1,4,57. altes Wunschwort: glücklich, günstig; als Zuruf Heil! Segen! (vgl. das nachgebildete हुराहा) Naigh. 1,11. Nir. 8,23. AK. 3,5,8 (रविक्विराने). H. 1538. पिबेन्द्र स्वार्का R.V. 2,36,1. स्वार्का देवा मीरयसाम् 3,4,11. 7, 59, 6. 3, 32, 15. 35, 1. 50, 1. पर्या वः स्वाक्तायये दार्शेम 7, 3, 7. 8, 8, 5. 34, 10. 52,5. Av. 7,82, 2. vs. 4, 6. इमं देव यत्तं स्वाका वाते घाः 8,21. स्वार्का धुर्मी म्रप्येत् देवान् 61. स्वाकान्ये स्वधयान्ये मंदत्ति so v. a. an dem mit स्वादा Geopferten RV. 10,14,3. — Maar. P. 95,5. Buag. P. 2,7,38. mit dat. P. 2,3,16. Vop. 5,16. स्वाक्ताम्पं ए. 5,5,11. AV. 3,26,1. 6,10,1. तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वार्क्त 8,1,14. 8,24. VS. 2,2. 6,11. Kâtı. Ça. 4,14,23. 9,8,16. 25,7,38. KAUG. 5. 45. ÂÇV. GRHJ. 1,10,13. 2,1,4. 9. NRS. TAP. Up. in Ind. St. 9,91. Bulg. P. 6,19,8. Schliesst Anrufungen wie Amen AV. 2,16, 1. 4,38,7. 6,48,1. 14,2,52. 19,52,5. VS. 2,9. 3,45. Kitj. Cr. 2, 2, 23. 3, 6, 12. म्रें। स्वाका Buig. P. 5, 18, s. Verz. d. Oxf. H. 97, b, 1 nebst Note. स्वाक्।वसानसमये VARAB. BRH. S. 43, 32. Mit कार् (gaņa ऊर्पादि zu P. 1,4,61) den Ruf स्वाका aussprechen über (acc.): क्व्यम् RV. 1,142,12. क्वींचि 10,2,2. CAT. BB.3,8,8,9. श्रक्रकः स्वाका क्यांत् 11, 5, 6, 2. ्का रम् absol. 9, 5, 1, 44. म्रस्वाकाकृत्य Kâts. Ça. 25, 10, 46. partic. स्वांकाकृत durch स्वाकृा den Göttern geweiht, mit स्वाकृा dargebracht: क्ट्य RV. 2,3,11. 1,110,1. 142,13. 8,35,24. क्विस् 10,110,